

Afstemningen og havde sagt, at i Tilfælde af en mulig Tvivl om Traktatens Indhold, vilde man dog kunne godkende den, naar der foretoges en saadan Afstemning, forlangte den højtærede Konseilspræsident i sidste Øjeblik af Hensyn til Finansudvalgets Skrivelse og af Hensyn til den Stemning, der var oppe i forskellige Kredse rundt omkring i Landet, i sidste Øjeblik hos Nordamerika Samtykke til et Plebiscit, for at det kunde blive muligt at lade en saadan Afstemning som den ønskede foretage. Paa dette Grundlag er altsaa Traktaten underskrevet den 24de Januar 1902. Derefter er den temmelig hurtigt bleven godkendt af det amerikanske Senat og ligeledes temmelig hurtigt af det danske Folketing, nemlig den 14de Marts. Vi skrive i Dag den 16de Maj, altsaa først efter godt 2 Maanedes Forløb er det lykkedes i dette høje Ting at komme til en endelig Afgørelse. Med Hensyn til det her foreliggende Forslag og vor Stilling i det hele taget, vil jeg tillade mig ganske kort at minde om, hvorledes vi tidligere have udtalt os mod enhver Afstemning. Vi fandt, at en fremmed Befolkning, en Befolkning, hvis fremmede Karakter ogsaa den ærede Ordfører i Dag har været inde paa, ikke kunde være berettiget til at stemme om den danske Stats Ve og Vel! Vi fandt, at rette vedkommende er den danske Rigsdag. Dernæst forekom det os, at det ikke var rigtigt at lade foretage en Afstemning, da Forhandlingerne med den amerikanske Regering hele Tiden vare førte paa det Grundlag, at der ikke skulde finde nogen saadan Sted. Dette var altsaa vort oprindelige Standpunkt, men, som det høje Ting ved, have vi strakt os meget vidt, vi have bøjet os for de Ønsker, der ere komne frem baade her i denne Sal og uden for Salen, for de Ønsker, der ere komne frem i forskellige Henvendelser til Rigsdagen, blandt andet en Adresse, som den ærede Ordfører var inde paa at omtale, og som han betegnede som ret ligegyldig. Ja, det var ikke blot denne Adresse, men Adresser i det hele taget, som han betegnede som ligegyldige. Der var en Tid, da man ikke betegnede denne Adresse som ligegyldig, men tillagde den stor Vægt. Adressens sidste Passus lyder saaledes — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den —: „Derfor tillade vi undertegnede os at rette den indtrængende, tillidsfulde Anmodning til Hans Majestæt Kongen, Ministeriet og Rigsdagen, at ingen Afgørelse af Spørgsmaalet om vore vestindiske Koloniers Af-

hændelse maa blive truffen uden paa Grundlag af en fri Afstemning efter den almindelige Stemmerets Principper blandt Øernes Befolkning, og at de nødvendige Foranstaltninger til en saadan Afstemnings Iværksættelse maa blive truffet saa hurtig, Forholdene tillade.“ Denne Adresse er underskrevet af adskillige Medlemmer af Flertallet i denne Sal, af dem, der nu aldeles afgjort modsatte sig en saadan almindelig Afstemning. Den ærede Ordfører udtalte for sit eget Vedkommende, at han ogsaa havde underskrevet denne Adresse, men at han ikke havde haft Lejlighed til at overveje Betydningen af Ordene. Det er jo temmelig stærkt sagt, at han har underskrevet en Adresse, der saa klart, som tænkes kan, taler om en fri Afstemning efter den almindelige Stemmerets Principper, men ikke har haft Lejlighed til at overveje det. Det er forunderligt, at slikt kan ske. Men i alt Fald er denne Adresse en Kendsgerning af Betydning for saare mange Menneskers Vedkommende, og vi have taget Hensyn til dem i Grunden imod vor Villie. Vi have bøjet os for den og altsaa vedtaget, at Traktatens Godkendelse skal betinges af, at en Afstemning efter den almindelige Stemmerets Principper giver til Resultat, at Befolkningen derovre ønsker at gaa over til Amerika. Vi have altsaa fra vor Side indrømmet alt, hvad der i denne Sal og uden for den har været forlangt inden den 18de April. Jeg har vist Ret til at sige, at indtil den 18de April var der intet Menneske, der drømte om en Afstemning af Kolonialraadvælgerne. Indtil den 18de April tænkte man kun paa en almindelig Afstemning. Jeg har indtil da aldrig hørt noget i anden Retning. Vi have, som sagt, bøjet os for, hvad der indtil da blev forlangt, og ere i Fællesudvalget gaaet videre i Indrømmelser, saa vidt, at jeg for mit personlige Vedkommende har krympet mig stærkt derved. Vi have lovet, at naar Mindretallet i Fællesudvalget vilde gaa ind paa en Afstemning efter den almindelige Stemmerets Principper, vilde vi overveje, ja ikke blot overveje, men sandsynligvis gøre Indrømmelser med Hensyn til de øvrige Enkeltheder i Fællesudvalgets Mindretals Forslag, saaledes ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Majoritetens Størrelse. Jeg er for saa vidt glad ved, at dette sidste Tilbud ikke blev modtaget, som jeg vilde have krympet mig stærkt ved at gaa ind paa en kvalificeret Majoritet. Skulde man have en Afstemning, saa maatte den